

Лиш руками розвела

Євген Бандуренко

Хоч давно вечірня мла
Вже до вікон підплила,
Але вперто не лягає
Спати Лідочка мала.

— Спить давно вже дітвора,
І тобі вже спать пора! —
Умовляючи, доводить
Їй бабусенька стара.

Як була така, як ти,
Я не ждала темноти,
А ішла я спати разом
Із курми за видноти.

Але Лідочка мала
Лиш руками розвела:
— Ну, а як же на жердинці
Ти утриматись могла?..